

dringsforslag. Vi ser os derfor ikke i Stand til at medvirke ved Gennemførelsen af det Lovforslag, der her er til Behandling.

Drachmann: Idet jeg skal henvise til den meget udførlige Betænkning, der er afgivet fra Udvalget, og selvfølgelig navnlig til, hvad det Mindretal anfører, som jeg tilhører, det konservative Folkeparti, skal jeg til at begynde med ganske kort gøre Rede for de Ændringer, som vi her har foreslaaet tilføjet vort oprindelige Forslag. Det er jo det, der er til Behandling her i Dag.

Disse Ændringer er dels fremkommet som Følge af, at Industrien selv har tilbudt visse Forandringer, Forbedringer, om man vil, under Indtryk af den Kritik, som var fremkommet fra Udvalgets Side under en Konference i Udvalget med Industriens Repræsentanter. Kritikken gik ud paa, at Lovforslaget, som det oprindeligt var, havde visse uheldige Virkninger, nemlig at fordyre Raavarerne for Skotøjsindustrien o. s. v., saaledes som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ogsaa nylig gav Udtryk for. Disse Ting er der taget Hensyn til, idet man i § 1 har undtaget Raavarer til Skotøjsindustrien, Underlæder og saadant Læder, som ikke fremstilles her i Landet, lakeret Læder, Chevreau og lignende. Men desuden er der indsat Ændringer, som vi fra konservativ Side, ogsaa under Indtryk af Forhandlingerne i Udvalget, har foreslaaet, selvfølgelig med den paagældende Industris fulde Billigelse og Tilslutning.

Den vigtigste Ændring indeholdes i § 2, hvori det bestemmes, at Fabrikkerne straks vil nedsætte deres pr. 1. Juni gældende Priser, naar Kriseværnet maatte træde i Virksomhed, med 5 pCt. og gøre deres Prisforhøjelser uafhængige af Momenter, der tidligere har været fremme, og som ogsaa var fremme i Loven af 1923, nemlig Lønninger og andre Omkostninger. Vi har ment herved at gøre en vigtig Indrømmelse til alle dem, der selvfølgelig med Urette, men med stor Styrke desværre, frygter, at Tolden maa virke prisfordyrende. Vi har ogsaa tænkt at gøre en Indrømmelse til dem, der frygter, at Tolden kunde holde Arbejdslønningerne kunstigt oppe, og vi mener, som vi ogsaa har gjort Rede for i Betænkningen, at den Form, vi har fundet, afgiver den mest effektive Garanti for, at Priserne kommer ned og Omkostningerne ikke skrues op i Ly af Tolden, saaledes som man fra anden Side frygter.

Vi har ligeledes som en ny § 3 indsat den Bestemmelse, at Kapitaler, der er anbragt i de paagældende Virksomheder, kun

maa give 5 pCt. i Dividende, og at der ikke maa udbetales Tantième, alt sammen Ting, som vi har taget fra Loven af 1923 som Forbillede, og alt sammen Ting, som vi derfor har haft Ret til at vente skulde gøre Indtryk paa Regeringspartiet. Det var med en vis Glæde, jeg hørte det ærede Medlem Hr. Himmelstrup anerkende, at dette var Forbedringer, men Glæden har jo, som sagt, været behersket, som det ogsaa fremgaar af vor Betænkning, naar disse Indrømmelser overfor Venstres Synspunkt, der er saa store, at det ærede Medlem har kunnet erklære, at man dermed havde lagt Forslaget klods op af Loven af 1923, alligevel ikke paa nogen Maade har kunnet indvirke paa Regeringspartiet og Regeringen.

Det er dette, vi dybt har beklaget i Betænkningen. Og den Forklaring herpaa, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup som Ordfører for sit Parti skulde give, staar foreløbig dunkel hen, maaske faar vi en mere tydelig Forklaring, naar den højtærede Minister faar Ordet. Foreløbig har jeg ikke kunnet føle mig overbevist om, at saglige Momenter har ligget bag ved Venstres Stilling, men hertil skal jeg straks komme tilbage, naar jeg har omtalt de Udtalelser, der er faldet.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup begyndte med at slaa fast, at han oprindeligt havde staaet tvivlende overfor Lovforslaget, og han var ikke blevet overbevist om Nødvendigheden, end sige om Berettigelsen, af Told ved de Undersøgelser, der har været foretaget. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup mente, at der for Skotøj og Læder som for Tekstil og Konfektion ikke gjorde sig nogen Dumping fra Udlandet gældende, denne Industri havde kun nogle Vanskeligheder paa Grund af de skiftende Moder og i øvrigt frembød den de samme Hovedmomenter som Tekstil og Konfektion, der jo ogsaa har været behandlet i dette Folketingsudvalg, nemlig at den arbejdede med Omkostninger, der var alt for høje, maaske den samme Højde af 20 pCt., som er nævnt for Tekstilvarernes Vedkommende.

Dette er jo ingen Overraskelse, thi det er heri, Misèren bundes, men jeg vil dog hævde, at det ikke er Industriens egen Skyld, at den arbejder med disse for høje Omkostninger. Og naar der siges, at det er urigtigt at give en midlertidig Beskyttelse, fordi dette vilde stride imod Deflationspolitikens Aand, saa maa jeg minde om, at fra Industriens Side har man straks som Forudsætning for, at Industrien kunde bære den paabegyndte Deflationspolitik, krævet midlertidigt Kriseværn for netop at udjævne de Misforhold,